

گزارش «شهروند» نشان می‌دهد با افزایش اجاره بهای خانه‌ها، میل به زندگی در پانسیون‌ها افزایش پیدا کرده است

تختی، پنج میلیون و پانصد هزار تومان!

ملیحه محمودخواه بعضی‌هایشان خیلی لاکچری است و کولرگازی، مه‌پاش و صندلی‌های فلزی داخل حیاط‌هایشان جزو آپشن‌هایشان به شمار می‌آید و بعضی‌هایشان آنقدر شلوغ است که نمی‌شود از در آنها وارد شد. از پانسیون‌هایی حرف می‌زنیم که تابستان‌ها شلوغ‌تر از قبل می‌شوند، آن هم به خاطر اینکه دانشگاه‌ها تعطیل می‌شوند و دانشجویانی که در کنار درس، کار می‌کنند مجبورند در تهران بمانند و تعطیل شدن خوابگاه باعث می‌شود ناگزیر شوند چند ماهی را در این پانسیون‌ها سپری کنند، آن هم در فضایی که دانشجویی نیست و بعضی از آنها اصلاً وضعیت مناسبی برای اقامت ندارند.

کافی است نگاهی به سایت‌های خرید و فروش و اجاره بیندازید، آن وقت دست‌تان می‌آید که حداقل چهارراه ولیعصر تا انقلاب و از آن طرف ویلا و شریعتی بیشترین پانسیون‌های تهران را در خودش جا داده است.

کمی دورتر و در اطراف میدان راه‌آهن و خیابان مختاری نیز تعداد این پانسیون‌ها کم نیست. البته طبیعی به نظر می‌رسد، آن هم به خاطر اینکه مسیر تردد مسافر در این محدوده بالاست و تعداد زیادی از افرادی که تازه به تهران می‌آیند، ترجیح می‌دهند به جای خانه اجاره‌کردن در این پانسیون‌ها اقامت کنند.

۱۵ نفر در یک خانه

آنگهی‌اش در دیوار خورده، صدای مرد میانسال از آن سوی تلفن می‌آید که در پاسخ به سوالات در مورد پانسیون می‌گوید اینجا مردانه است. بعد که می‌گوید آنجا برای یکی از اقوام می‌خواهم، می‌گوید اینجا موتور ممنوع است. سه اتاق دارد که در هر اتاق پنج تخت است.

کولر آبی را جزو آپشن‌هایش نام می‌برد و با تحکم می‌گوید یک یخچال هم در سالن داریم که همه می‌توانند از آن استفاده کنند. توضیح می‌دهد که برای اجاره ماهانه هر تخت پول پیش نمی‌گیرند، اما اجاره ماهیانه باید در اول هر ماه پرداخت شود، نه آخر ماه که در واقع خیالش راحت شود مستاجر پانسیون حتما پولش را پرداخت کرده است.

قطعا اگر شما هم به دنبال پانسیون گشته باشید، حتما پانسیون‌های خیابان چهارراه ولیعصر به چشم‌تان خورده است، زیرا در بیشتر سایت‌ها نام این پانسیون‌ها به چشم می‌خورد.

پانسیون‌ها در کوچه‌پس‌کوچه‌های چهارراه ولیعصر کم نیستند. یکی از این پانسیون‌ها ساختمانی بزرگ با درهای فلزی است که هیچ تابلویی هم روی آن مبنی بر اینکه این مکان پانسیون است، وجود ندارد.

یکی از کسانی که در این خوابگاه‌ها زندگی می‌کند، توضیح می‌دهد که برای پذیرش افراد در ابتدا قرارداد یک ماهه با آنها امضا و در آن یک ماه آنها را به صورت مستمر نظارت می‌کنند. او توضیح می‌دهد که اجاره این خوابگاه یک میلیون تومان است. یک اتاق چهار تخته بدون هیچ امکاناتی. اینجا حتی یک کمد هم نداریم و چون همه وسایل‌شان را داخل اتاق می‌گذارند، همیشه شلوغ است. او توضیح می‌گوید که فضایی برای خشک کردن لباس وجود ندارد یا در این روزهای گرم تابستان که دمای هوا گاهی به ۴۰ درجه می‌رسد، سیستم سرمایشی اتاق ما خراب است.

او در ادامه می‌گوید که اینجا هر مشکلی داشته باشد، امنیت خوبی دارد، به خاطر اینکه در ماه اولی که هر کسی به این پانسیون می‌آید، کاملاً صد می‌شود و به همین دلیل افراد نااهل به این پانسیون نمی‌آیند.

وزن‌تان را کم کنید به این خوابگاه بیاید

پانسیون‌های دیگر در کوچه‌پس‌کوچه‌های خیابان انقلاب بود. ساختمانی چهار طبقه که دیوارهای سیمانی و فرورخته‌اش حکایت از

سن بالای ساختمان داشت.

مسئول خوابگاه می‌گوید: «شب ساعت ۱۱ باید اینجا باشید. سن‌تان زیر ۵۰ سال باشد و موتور هم بی‌موتور. از همه مهم‌تر اینکه وزن‌تان زیر ۱۰۰ کیلو باشد، زیرا اینطور استهلاک وسایل داخل خوابگاه بیشتر می‌شود.» او بیان می‌کند که در هر اتاق پنج تخت است.

تنها ۹ پانسیون زیر نظر

این اتحادیه قرار دارد و

بقیه پانسیون‌ها یا زیر نظر

دانشگاه است یا به صورت

شخصی اداره می‌شود و تحت

نظارت اتحادیه هتلداران و

پانسیون‌های کشور قرار ندارند

دخترانه خیابان شریعتی که صاحبش می‌گوید جزو پانسیون‌های لاکچری به شمار می‌رود. او توضیح می‌دهد که در این پانسیون همه وسایل نو هستند و هر طبقه دارای لابی و فضای باز مجلل است. در این ساختمان اتاق‌های vip هم داریم و تمام امکانات مانند سرویس بهداشتی، حمام و آشپزخانه در هر اتاق وجود دارد.

بسته به اینکه اتاق‌ها تک‌تخته یا دو تخته و بیشتر باشند، قیمت اجاره آنها نیز متفاوت است. او می‌گوید که اینجا دو سری اتاق داریم؛ اتاق‌های معمولی و اتاق‌های vip. اتاق‌های معمولی از دو تخته شروع می‌شود که اجاره هر تخت این اتاق‌ها ۴ میلیون و ۵۰۰ تومان است. چهار تخته‌ها ۴ میلیون تومان اجاره ماهانه آنهاست و ۶ تخته‌ها ۳ میلیون و ۵۰۰ و اگر متقاضی اتاق هشت تخته باشید، باید ۳ میلیون تومان پرداخت کنید.

اما اتاق‌های vip قیمت بیشتری دارد. اتاق یک تخته اجاره‌اش ۵ میلیون و ۵۰۰ هزار

تومان است، دو تخته ۴ میلیون تومان و چهارتخته ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان. هشت تخته‌ها ارزان‌تر است و ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌شود. او توضیح می‌دهد که هر مستاجری باید ۳ میلیون هم ودیعه بپردازد و البته خشک‌شویی لباس‌ها هم با پرسنل مجموعه است و همه اتاق‌ها یخچال، کمد، آویز لباس و کتو دارد.

۹ پانسیون تحت نظارت اتحادیه هتل‌داران

جمشید حمزه‌زاده، عضو انجمن هتلداران به «شهروند» توضیح می‌دهد که تنها ۹ پانسیون زیر نظر این اتحادیه قرار دارد و بقیه پانسیون‌ها یا زیر نظر دانشگاه است یا به صورت شخصی اداره می‌شود و تحت نظارت اتحادیه هتلداران و پانسیون‌های کشور قرار ندارند. اما همه مراکز که تحت نظارت ما قرار دارند، کاملاً با آنچه در قوانین و پروتکل‌های ما نوشته شده، همخوانی دارند و نمی‌توانند از این مسائل تخلف کنند.

دانشجویان بیشترین متقاضی

دانشجویان بیشترین متقاضی پانسیون هستند. این را مسئول یکی از پانسیون‌های دخترانه در خیابان پونک می‌گوید. اجاره هر تخت در این پانسیون ۱۱۰ هزار تومان است و این روزها مشتری بیشتری دارد. دلایل هم معلوم است، اجاره‌ها بالا رفته و دانشجویان توان پرداخت اجاره‌خانه را ندارند. او می‌گوید: «با وجود آنکه الان تابستان است، همه تخت‌ها پر شده و ماتخت خالی نداریم. این در حالی است که در گذشته اینطور نبود و اصولاً ما تابستان‌ها خلوت‌تر بودیم. اما شلوغی این روزها نشان می‌دهد که فشار اقتصادی مردم را به این سمت می‌کشاند که مجبورند تخت اجاره کنند.»

پانسیون خالی کمتر پیدا می‌شود

پانسیون شلوغ ۱۲۰ نفری در خیابان مختاری محل تردد خیلی‌ها شده است. این روزها جای خالی ندارد و خیلی‌ها می‌آیند شماره می‌گذارند که اگر تخت خالی بود، حتماً با آنها تماس بگیریم.

مسئول این پانسیون مرد جوانی است که توضیح می‌دهد بیشتر افرادی که این روزها پانسیون کرایه می‌کنند یا شغل آزاد دارند یا کارمندند. اما این راه می‌گوید که فکر نکنید فقط افرادی اینجا می‌آیند که از شهرستان‌ها آمده‌اند. برخی از آنها بچه‌تهرانند، اما چون می‌خواهند مستقل باشند یا محل کارشان به محل زندگی‌شان نزدیک‌تر باشد، پانسیون اجاره می‌کنند. او می‌گوید پانسیون‌ها مشکلات زیادی دارند و مدیریت یک چنین مجموعه‌هایی کار آسانی نیست، فقط کافی است یک نفر بیاید که کمی آدم ناهلی باشد. او توضیح می‌دهد که چند باری هم در پانسیون‌ها دعوا شده است، اما مدیریت کردیم و توانسته‌ایم ما جارا حل و فصل کنیم.

او ادامه می‌دهد که اجاره‌خانه‌ها آنقدر بالا رفته است که تا پیش از این جوان‌هایی که خانه مجردی داشته‌اند دیگر توان پرداخت اجاره‌خانه را ندارند و مجبورند یک تخت از پانسیون را کرایه کنند. البته این به نفع‌شان است، زیرا پانسیون‌ها همه امکانات زندگی را دارد و آنها کافی است فقط با یک کوله‌پوشی از لباس به پانسیون بیایند. دیگر نیازی به خرید وسایل خانه ندارند.

یک اپیدمیولوژیست ضمن تشریح راه‌های انتقال و علائم آبله میمونی، گفت: «سازمان جهانی بهداشت برای آبله میمونی سطح هشدار را مطرح کرده، به ویژه برای کشورهای که تعاملات زیادی با آفریقا دارند. ما هم باید هوشیار بوده و آمادگی داشته باشیم، اما نگرانی عمومی ایجاد نکنیم.»

دکتر حمید سوری درباره وضعیت آبله میمونی در جهان، گفت: «عامل بیماری‌زای آبله میمونی در ۱۹۵۸ شناخته شد که به این بیماری، آبله جوندگان هم گفته می‌شود، اما از آنجایی که اولین بار در میمون گزارش شده، نام آن را آبله میمونی گذاشتند، اما در جوندگان هم مانند خرگوش، خوکچه هندی و ... مشاهده شده است.»

او با بیان اینکه راه انتقال آن هم از طریق ترشحات تنفسی است، گفت: «عمدتاً این بیماری به صورت بومی در آفریقای مرکزی بود. از آنجایی که در کشورهای آفریقای مرکزی امکانات مراقبتی و درمانی ضعیف است، نسبتاً مرگ‌ومیر آن هم بیشتر است. در اوایل بهار امسال مواردی از آبله میمونی در خارج از آفریقا دیده شد و اولین مورد آن هم مربوط به یک مسافر انگلیسی بود که از آفریقا به بریتانیا رفته و به بیماری مبتلا شده بود. با سردرد و تب و تاول‌های کوچک مراجعه کرده بود که بعد از چند روز مشخص شد که آبله میمونی است. در این فاصله هم عده‌ای مبتلا و بیماری منتقل شده بود.»

راه‌های انتقال آبله میمونی

سوری با بیان اینکه انتقال آبله میمونی هم از طریق ترشحات تنفسی و هم از طریق تماس پوستی به ویژه تاول‌های پوستی است، گفت: «البته خوشبختانه تاکنون مورد مرگی از آبله میمونی در خارج از آفریقا گزارش نشده است. در عین حال در منطقه ما هم چندین مورد از آبله میمونی در امارات و ... تایید شده داشته‌یم که خوشبختانه فوتی نداشته است.» او با بیان اینکه کلامیزان کشندگی آبله میمونی خیلی بالا نیست، گفت: «میزان انتقال آن هم نسبت به بیماری‌هایی مانند سارس، مرس و کووید پایین‌تر است. البته به هر حال باید مراقبت‌های لازم انجام اما از بزرگنمایی بیش از حد مسأله باید اجتناب شود. زیرا ممکن است باعث غفلت ما از مسائل جدی‌تر مانند کووید-۱۹ شود.»

آبله میمونی در بیش از ۶۰ کشور

سوری با بیان اینکه در بیش از ۶۰ کشور آبله میمونی دیده شده است، گفت: «تاکنون در کشور ما مورد تایید شده‌ای از آبله میمونی نداشته‌یم. در عین حال علائم آن هم آشکار و مانند تب، خارش، سردرد و تاول‌های پوستی است. در عین حال شانس آن که در آبله میمونی داریم، این است که خوشبختانه آبله میمونی در دوره پنهنان بیماری قابلیت انتقال و بیماری‌زایی ندارد، بلکه از زمانی قابلیت انتقال بیماری وجود دارد که علائم بیماری ظاهر شود.»

تایید واکسن اختصاصی آبله میمونی در اروپا

او ادامه داد: «در عین حال افرادی که واکسن آبله تزریق کردند که در کشور ما افراد بالای ۵۰ سال هستند، این افراد تا حدود ۹۰ درصد در برابر این بیماری مصون هستند. بنابراین واکسن آبله بین ۸۵ تا ۹۰ درصد می‌تواند ایجاد مصونیت کند. در عین حال اخیراً واکسن اختصاصی آبله میمونی هم در اروپا و انگلیس تایید شده گرفته است. بنابراین ایجاد نگرانی زیاد درباره این بیماری چندان خوب نیست.»

این اپیدمیولوژیست با بیان اینکه بسیاری از کشورهای خیره واکسن آبله را ندارند، گفت: «زیرا نگهداری این واکسن بسیار خطرناک است و نگهداری واکسن آبله فقط در چند کشور محدود و شاید کمتر از انگشتان یک دست است. در سال ۱۹۷۸ آبله ریشه‌کن شد و در ۱۹۸۰ سازمان جهانی بهداشت ریشه‌کنی آن را رسماً اعلام کرد. اکنون حتی اگر یک مورد ویروس آبله پخش شود، احتمال پاندمی‌های بزرگ در دنیا وجود دارد و به همین دلیل روی نگهداری این واکسن حساسیت وجود دارد.»

سوری با بیان اینکه سازمان جهانی بهداشت چند سطح آگاهی‌دهنده یا هشدار دارد، گفت: «زمانیکه بحث هشداردهنده بودن یک بیماری است، به این معناست که باید اقداماتی در برخی کشورها انجام شود و سطح خطری را که عامل بیماری‌زای می‌تواند یک جامعه را تهدید کند، نشان می‌دهد. سطح هشدار هم مربوط به کشورهایی است که تعاملات زیادی دارند. نباید آبله میمونی را نادیده گرفت، بلکه باید متناسب با اهمیت موضوع اقدامات لازم را انجام دهیم و در عین حال با بزرگنمایی بیش از اندازه موضوع، باعث غفلت از مسائل اساسی‌تر نشویم و وحشت عمومی ایجاد نکنیم.»

او گفت: «سازمان جهانی بهداشت برای آبله میمونی سطح هشدار را مطرح کرده، به ویژه برای کشورهای که تعاملات زیادی با آفریقا دارند. کشورهای آفریقایی و اروپایی در این زمینه باید به هشدارها توجه کنند. ما هم باید هوشیار بوده و آمادگی داشته باشیم، اما نگرانی عمومی ایجاد نکنیم.»